

NEW YORK TIMES
BESTSELLER

„Átfogó, letehetetlen...
és kíméletlen.”

- *The New Yorker*

TIGER WOODS

JEFF BENEDICT
ARMEN KETEYIAN

JEFF BENEDICT
ARMEN KETEYIAN

TIGER WOODS

Könyvmolyképző Kiadó, 2021

*Lydiának, a legnagyobb szerűbb feleségnek,
a legnagyobb szerűbb nőnek.*

*Dede-nek, a lenyűgözű feleségemnek,
aki eltűr, lelkesít, hisz bennem
– és ami a legjobb, hogy szeret.*

PROLÓGUS

Mike Mohler két sírkő között állt, mélyen a földbe süllyesztett egy földfúrót, majd megcsavarta, mint egy dugóhúzó. 2006. május 5. volt, péntek, és a langyos idő felpuhította a földet Kansasben, a manhattani Sunset temetőben. A negyvennégy éves, kopaszodó sírásó derekasan ásta a sírvermet, egyik földdarabot a másik után halmozva mellette. Huszonnégy órával később itt helyezik nyugovóra a város leghíresebb fiának hamvait. Alig tudott valaki a temetésről, és Mohler szándékai szerint ez így is marad.

Előző éjszaka Mohler otthon tévézett, amikor megszólalt a telefonja. Este kilenc felé járt, és a telefonáló nő nem fedte fel a kilétét.

– Van a maga számára egy megbízásunk, valakit el kell temetnie – mondta.

Szokatlan ezzel indítani egy telefonbeszélgetést, gondolta Mohler. Különösen, ha ilyen késői órában, az otthonában hívják fel.

– Hogy hívják az elhunytat? – kérdezte.

– Azt nem árulhatom el – mondta a nő.

– Nos, nem segíthetek, ha nem mondja meg a nevét – mondta a nőnek.

– Nem tehetem, hacsak nem ír alá titoktartási szerződést – felelte a nő.

Mohler elmondta, hogy erre semmi szükség. Amikor tizenhét évvel ezelőtt sírásó lett, az állam kötelezte titoktartást fogadó dokumentumok aláírására.

– Tudnom kell, kit temetek, hogy egyáltalán tudjam, van-e számára sírhely – mondta.

A nő biztosította Mohlert, hogy az elhunytak van sírhelye. Ezután Mohler hallotta, hogy megszólal egy hang a háttérben:

– Mondd csak el neki, hogy kit fog eltemetni.

– Tiger Woods nevében telefonálok – mondta a nő Mohlernak.
– Elhunyt az édesapja.

Earl Dennison Woods alezredes szívinfarktusból halt meg az otthonában, a kaliforniai Cypressben 2006. május 3-án. Hetvennégy éves volt, és hanyatlott az egészsége, a szervezetét legyengítette a rák, valamint az alkohol és cigaretta iránti szenvedélye, ami végigkísérte az életét. Earl, a Green Beret, vagyis „zöldsapkás”¹, aki két turnust is végigszolgált Vietnámban, világszerte elismerésre tett szert azzal, hogy felnevelte minden idők leghíresebb golfbajnokát. A különös kijelentéseiről vált hírhedtté, mint amikor egyszer megjósolta a *Sports Illustrated*-ben, hogy az akkor húszéves fia nagyobb befolyással fog bírni, mint Nelson Mandela, Gandhi vagy Buddha. „Ő a Kiválasztott – mondta Earl a magazinnak. – Nemzeteiket fog mozgatni a hatalma.”

Ezek nyomasztó elvárások. Ugyanakkor Tiger rendszeresen állította, hogy a világon senki sem ismeri őt jobban az apjánál, a férfinál, akire gyakran utalt a „legjobb barátjaként” és „hőseként”. Együtt élték át a sporttörténet egyik legemlékezetesebb pillanatát. Közvetlenül azután, hogy a végső gurítóütés győzelemre juttatta az 1997-es Mastersen, rekordnak számító, tizenkét ütés fölényrel, Earl magához szorította a már elhíresült, hatalmas öleléssel. Ez volt az Egyesült Államok történetének legnézettebb golfközvetítése, a becslések szerint negyvenhárommillió néző – az amerikai háztartások csaknem tizenöt százaléka – szemtanúja volt annak,

¹ Green Beret – az Amerikai Egyesült Államok Különleges Haderejének (United States Army Special Forces) katonáira használt hétköznapi ki-fejezés, ami a jellegzetes szolgálati fejviseletükre utal. – *a ford.*

ahogy apa és fia egymás karjaiban zokogott, és Earl azt mondta: „Szeretlek, fiam.” Tucatnyi golf-tévéközvetítés szintén azzal ért véget, hogy ők ketten ölelkeznek, és Earl ugyanezt a két szót suttogja.

Mike Mohler azonban nem nézett golfturnákat. Egyszerűen nem rajongott ezért a sportért. Soha még a kezébe sem vett egy ütőt. De még így is csodálta Tiger Woodsot, és büszkeséggel töltötte el, hogy ő ássa meg az idősebb Woods sírhelyét. A temető térképének a segítségével Mohler kikereste Earl parcelláját – ötödik sor, tizenkettes parcella, kettes sírhely – éppen a szülei, Miles és Maude Woods mellett. Mióta Mohler 1989-ben sírásónak szegődött, több mint kétezer sírvermet ásott meg. Earlé sokkal kisebb lesz, mint a legtöbb: elhamvasztották. Tiger és az édesanyja, Kultida Dél-Kaliforniából jönnek repülővel, egy huszonötöszer huszonöt centiméteres faurnával, amiben Earl hamvai vannak. Mohler készen állt a fogadásukra. Csaknem egy óra ásás után kialakított egy sírvermet, ami egy miniatűr liftaknához hasonlított. Harmincszor harminc centi széles, egy méter mély volt. Az ásó segítségével elkortorta a széléről a fellazított földet, és szögegyenesre formázta a verem szegélyét.

Másnap dél körül két limuzin parkolt le a temető egyik régi részén. Tiger, a felesége, Elin, és Tiger édesanyja szállt ki az első kocsiból, Earl előző házasságából származó három gyermeke a másodikból. Mohler és a felesége, Kay odament fogadni őket. A húszperces szertartás vége felé Kultida átadta Mohlernak a faurnát, ami a férje hamvait tartalmazta. A verembe helyezte, és cementet öntött rá. Miközben a család figyelemmel kísérte, Mohler óvatosan telelapátolta a vermet földdel, lenyomkodta a tetejét, és egy gyepféglával lefedte. A család ezt követően visszamenetelt a limuzinokhoz, és – miután rövid időre megálltak Earl gyerekkori otthonánál – visszamentek a reptérre.

Napokkal később, amikor kitudódott, hogy Earl Woodsot eltemették, a helyi vállalkozás, ahol fejfákat és sírköveket készítettek – egy Manhattan Monuments nevű társaság – várta a megrendelést egy hatalmas gránit emlékműre. Felhívták Mohlert, de nem volt ilyenről tudomása. Se Tiger, se az anyja nem hagyott semmiféle utasítást a fejfára vonatkozóan.

Eleinte Mohler azt hitte, a családnak csak időre van szüksége, hogy kitalálják, mit szeretnének. Tudta, hogy mindenki máshogy gyászol. De aztán eltelt öt, majd tíz év, és a család még mindig nem rendelt semmit a sírhely megjelölésére.

„Nincs fejfája – mondta Mohler 2015-ben. – Neki nincs. Egyáltalán nem jelölték a sírját. Kizárólag úgy lehet megtalálni, hol nyugszik Earl Woods, ha tudod, hol keresd a földbe ástott szegélyjelzőket. Térkép kell hozzá, hogy valaki megtalálja.”

A végén Earl Dennison Woodsot a kansasi sárban, egy jelöletlen sírba temették el. Nincs sírkő. Se felirat. Semmi.

„Mintha ott se lenne” – mondta Mohler.

Tiger Woods az a fajta természetfeletti csillag volt, amilyen nagyjából olyan gyakran tűnik fel, mint a Halley-üstökös. Szinte bármilyen mércével mérve ő volt a legtehetségesebb golfozó, aki valaha élt, és egyes nézetek szerint a modern sporttörténet legnagyobb egyéni sportolója. Tizenöt éven keresztül – 1994 augusztusától, amikor az elsőt nyerte meg a három egymást követő amerikai amatőr bajnokságból tizennyolc éves, végzős középiskolásként, egészen 2009 novemberének kora reggeli óráig, amikor egy fának ütközött a személygépkocsijával, és gyakorlatilag véget vetett a golftörténet legkiemelkedőbb pályafutásának – Woods a lélegzetelállító dráma és szórakoztatás hús-vér fergetege volt, aki a televíziós sportközvetítés történetének néhány legemlékezetesebb pillanataért felelt.

Woodsot örökre Jack Nicklaushoz fogják mérni, aki több jelentős bajnokságon nyert nála. De a Tiger-effektus nem mérhető statisztikával. Egy irodalmi összehasonlítás talán alkalmasabb erre. Az elképesztő adottságainak teljes spektrumából adódóan Woods semmivel sem kevesebb egy modern kori Shakespeare-nél. Olyan ember, amelyet még soha senki nem látott, és soha többé nem is fog látni.

Woods hagyatéka a golf világában a felfoghatatlannal határos. Ő volt az első afroamerikai származású golfozó és egyben a történelem legifjabb golfozója, aki megnyert egy major golf tornát. Tizennégy major bajnokságot nyert meg, összesen hetvenkilenc PGA Tour versenyen győzött (ez minden idők második legtöbb győzelme Sam Snead után), világszerte pedig száznál is többet nyert. Ő tartja a csúcst a legtöbb kiesés nélküli játéksorozat kategóriában (142-vel, csaknem nyolc évet felölelve) és a világranglistán legtöbb héten át tartotta 1. helyezését (683 hét). Ezenfelül rekordszámban, tizenegyszer választották az Év Játékosának, rekordszámban, kilencszer lett éves szinten legtöbb pontot szerzett játékos, és több mint száztízmillió dollár hivatalos nyereményt kaszált – ami szintén rekord. Világszerte megugrottak a részvételi számok azokon a versenyeken, amelyeken játszott, és folyamatosan nézettségi csúcsokat döntöttek a televízióban; a karizmatikus jelenléte és az, hogy két évtizeden át uralta a sportot, idézte elő a hivatalos PGA Tour-összdíj csillagászati összegre emelkedését, 1996-ban, a profi játékosként töltött első évében hatvanhétmillió dollárról 2017–2018-ban háromszázhatvanhárommillióra nőtt, az átlagnyeremény pedig másfél millió dollárról hétmillió-négyszázezer dollárra emelkedett ugyanebben az időszakban. E folyamat révén hozzájárult ahhoz, hogy csaknem négyszáz profi Tour-játékos multimilliomossá váljon. Woods egész egyszerűen megváltoztatta a golf arculatát – sport, társadalmi, kulturális és anyagi tekintetben is.

Tiger karrierjének csúcán a golf megdöntötte a Nielsen-értékelés szerint az NFL és az NBA nézettségét. A Nike, az American Express, a Disney, a Gillette, a General Motors, a Rolex, az Accenture, a Gatorade, a General Mills és az EA Sports arcafént feltűnt televíziós reklámokban, hirdetőtáblákon, magazinokban és újságokban. Akárhová ment, megrohanták a szurkolók – Franciaországban, Thaiföldön, Angliában, Japánban, Németországban, Dél-Afrikában, Ausztráliában –, még Dubajban is. Ostromolták a nagyvállalatok. Rocksztárok és hollywoodi színészek akartak hozzá hasonlítani. A nők le akartak feküdni vele. A két évtized nagyobb részében egyszerűen ő volt a világ leghíresebb sportolója.

Tiger nem csupán egyedül volt a golfvilág csúcán. Igencsak szó szerinti értelemben is egyedül volt, és kész. A golfpályán jellemző gyilkos ösztöne ellenére a pályán kívül introvertált volt, szívebben játszott videójátékokat, nézett tévét vagy végezte magában az edzését. Egészen gyerekkorától sokkal több időt töltött egyedül a gyerekszobájában, mint a szabadban a többi gyerekkel. Egyedüli gyerekként hamar megtanulta, hogy a szülei az egyetlenek, akikben megbízhat és akikre támaszkodhat. Többé-kevésbé erre programozták. Az apja golfmentor, bölcs tanácsadó, merész álmodó és legjobb barát szerepében állt mellette. Az anyja, Kultida Tiger fegyelmezője és rettenthetetlen védelmezője. A szülei együtt áthatolhatatlan erődöt alkottak körülötte, ami soha senkinek nem hagyta, hogy akadályt képezzen a sikerhez vezető, szorosán őrzött úton, amit a fiuk számára kiköveztek. A dél-kaliforniai otthonukban, ahol az élet Tiger és a golf körül forgott, egyértelmű volt a mantra: *A család a minden.*

A Woods családi dinamika tette Tigert kora legrejtelmesebb sportolójává, egy talánnyá, akinek a magánélet a mániája, és mesztere az emberek orra előtti láthatatlanság művészetének, annak, hogy mond valamit, amivel gyakorlatilag semmit sem árul el. Egyrésről a szemünk láttára cseperedett fel, egészen kétéves korától

tévéműsorokban szerepelt, fényképezték és krónikákba jegyezték az egész gyerekkorát. Másrészről a családi történetének és a magánéletének igen nagy része rejtve maradt a tabukhoz kötött interjúkban, aprólékosan megszerkesztett sajtótájékoztatókon, misztikus mendemondákban, szofisztikált reklámkampányokon és a bulvármagazinok címlapján.

Így hát nem voltunk meglepve, amikor Woods szővivője, Glenn Greenspan megtagadta az interjút ehhez a könyvhöz. (Vagyis, hogy pontosabbak legyünk, tudatták velünk, hogy mielőtt bármilyen interjút „fontolóra vennének”, meg kell osztanunk, kikkel beszélünk, mit mondtak az illetők, és a konkrét kérdéseket, amiket feltennénk az interjú során, mi pedig nem voltunk hajlandóak ezen feltételeknek eleget tenni.) Woods édesanyja, Kultida cserébe nem reagált az interjúra irányuló kérésünkre. Woods azonban felhatalmazást adott a régóta őt kezelő csontkovácsának, hogy átfogó tájékoztatást adjon Woods kezeléséről és a teljesítménynövelő szerekkel kapcsolatos ügyről.

Annak érdekében, hogy minden részletre kitérjünk, azzal kezdtük, hogy elolvastuk az összes lényeges könyvet Woodsról – összesen több mint húszat –, tőle, az édesapjától, a korábbi edzőitől, a korábbi *caddie*-jétől (labdaszedő és ütőhordó), Earl első feleségétől (Barbara Woods Gary) és egyéb szerzőktől. Ezen a listán szerepelnek olyan kimagasló újságírók, mint Tom Callahan, John Feinstein, Steve Helling, Robert Lusetch, Tim Rosaforte, Howard Sounes és John Strege. Hanyagságra vallana, ha elmulasztanánk kiemelni két felbecsülhetetlen információforrást: *Az 1997-es Masters: Az én történetem* (*The 1997 Masters: My Story*) című könyvet Tiger Woodstól, amit 2017-ben publikált Lorne Rubensteinnel, Woods Augustában bekövetkezett történelmi győzelmének huszadik évfordulóján, és Hank Haney *A nagy hiba: Tiger Woods edzőjeként töltött éveim* (*The Big Miss: My years Coaching Tiger Woods*) című művét. Jóformán minden oldalát átböngésztük mindkét könyvnek, hogy

bepillantást nyerjünk, tényeket, reflexiókat gyűjtünk, amelyekkel megőriztük a narratívánk hitelességét és a célunkat. Továbbá buddhizmusról, az amerikai haditengerészet különleges haderejéről, a Navy SEAL-ről, tehetséges gyermekekről, sikerről, a golf üzleti oldaláról, szexfüggőségről, kényszeres zavarokról, hűtlenségről és teljesítménynövelő szerekről szóló könyveket olvastunk. Ezzel párhuzamosan hónapokat töltöttünk egy százhusz oldalas, átlátható idővonal megalkotásával Woods életéről, amely részletesen tartalmaz minden jelentősebb pillanatot vagy eseményt egészen a szülei születéséig visszamenőleg. Átnéztük több mint háromezret hivatalos sajtótájékoztató szöveges átiratát is, amelyeken Tiger felszólalt 1996 és 2017 között, és ugyancsak több tucat átiratot és interjút, amelyeket különböző témák széles skáláján nyilatkozott hírügynökségeknek és televízióműsoroknak. A *Sports Illustrated* egyik kutatójának segítségével összegyűjtöttünk és elolvastunk több ezer újságot, magazint és újságcikket Tigerről. És a CBS, az NBC, a Golf Channel és a PGA Tour támogatásával több mint százórányi felvételt megnéztünk Tigerről a pályán és a pályán kívül.

Három év leforgása alatt több mint négyszáz interjút vettünk fel kétszázötvennél is több emberrel Woods életének minden területéről, profi oktatókon és golfedzőkön át, akik egykor Tiger belső körében foglaltak el fontos helyet, közeli barátokig a Tourról és azon kívülről, egészen az első igaz szerelméig. De a legjobb bepillantást számtalan olyan, Tiger múltjából származó embertől nyertük, akiket korábban sosem interjúoltak meg – azoktól, akik segítettek finanszírozni az amatőr karrierjét, az augustai ház tulajdonosától, ahol Tiger évről évre megszállt a Masters alatt, egy közeli női bizalmastól, korábbi alkalmazottaktól, üzleti partnerektől, egy bűvároktatótól, az isleworthi szomszédjaitól és azoktól, akik közvetlenül vele dolgoztak az IMG, a Nike, a Titleist, az EA Sports, az NBC Sports és a CBS Sports színpalái mögött.

Korán felfedeztük, hogy Tiger számára a két legtöbbszörre becsült érték a titoktartás és a lojalitás. Az utóbbi kapcsán sok felkeresett egyén – Tiger korábbi ügynökétől, J. Hughes Norton III-tól Tiger ETW Vállalatának korábbi alkalmazottjaiig – titoktartási szerződést kötött, ami tiltotta, hogy beszéljenek velünk. „Engem, a többségünkhöz hasonlóan, szerződések és egyéb jogi dokumentumok kötöttek”, árulta el egy korábbi alkalmazott nekünk e-mailben. Nem szokatlan, hogy közéleti személyek a környezetükben lévőekkel – különösen azokkal, akik hozzáférnek a családtagjaikhoz és személyes adataikhoz – titoktartási szerződést íratnak alá. De Tiger rendkívüli lépéseket tett annak érdekében, hogy még a legátlagosabb információt is megőrizze a múltjáról. Például személyesen kérvényezte, hogy a középiskolai évkönyvei ne legyenek megosztva senkivel. Az állami iskolakörzet meglepő módon eleget tett a kívánságának, és azt mondta, hogy nem tekinthetjük meg őket. (Végül a helyi könyvtárban néztük meg az évkönyveit.) Ami pedig a lojalitást illeti, egyik személy a másik után közölte velünk, hogy „rá kell kérdeznünk” Tigernél, mielőtt beleegyeznek, hogy nyilatkoznak. Az egyik korábbi osztálytársa, akit abban a reményben környékeztünk meg, hogy egyszerűen többet megtudjunk az anaheimi Western High Schoolról, azt mondta, előbb Tiger engedélyét kell kérnie. Megmondtuk neki, hogy ne fáradjon.

Mindez egy kérdést hív életre: Eleve miért vágtuk bele a fejszét ebbe a projektbe? A válaszunk egyszerű: igen kevés embert ismernek világszerte egyetlen szóról. Tiger azzal jutott ebbe az előkelő társaságba, hogy ő a legnagyobb golfozó – egyesek azt is mondanák, a legnagyobb sportoló – a modern történelemben. De a története meghaladja a golfot, a hatása világszerte eljutott mindenhová. Ugyanakkor a mai napig nem született egy átfogó életrajz, ami teljes megvilágításba helyezi Tiger egész életét, közelről vizsgálja a gyökereit és a létfontosságú szerepet, amit a szülei játszottak

az eposzi felemelkedésében, bukásában és visszatérésében. Miután megírtuk *A rendszert (The System)*, egyenest belevetve magunkat a nagypályás egyetemi foci komplex világába, újabb hegycsúcsot kerestünk, amit meghódíthatnánk. Nem is jutott eszünkbe impozánssabb és üdítőbb a Woods-hegynél. Kezdetől az volt a célunk, hogy valami friss és leleplező dologgal szolgáljunk, és a folyamat során megalkossuk egy valódi, ám tartózkodó amerikai bálvány portréját.

Ez a könyv az a portré.

ELSŐ FEJEZET

VÉGE

A világ leghatalmasabb sportolója mezítláb és részegen bujkált egy zárt vécéajtó mögött. Éveken át szabadulóművészként sikerült el-
tüntetnie a titkos életének a nyomait. Ez alkalommal nem. A fele-
ségre végre a nyomában van. De még annyi minden más van, amiről
nem tud – még annyi minden más, amiről senki sem tud. Hajnali
kettő körül volt, 2009. november 27-én, pénteken, hálaadás más-
napján. Az elméjét feltehetőleg elhomályosították a drogok, a férfi,
aki a magánszféra megszállottja, nem láthatta előre, hogy a követ-
kező lépés összetöri a róla alkotott tökéletes álmoképet, és a mo-
dern sporttörténet legmeredekebb zuhanásához vezet a dicsfény-
ből. Tiger Woods kinyitotta az ajtót, és elmenekült.

Két nappal azelőtt a *National Enquirer*, miután hónapokig szorosan
a sarkában volt, közzétett egy fényképekkel illusztrált bombaszto-
rit – „Tiger Woods botrányos félrelépése” címen – egy lenyűgöző,
harmincnégy éves, Rachel Uchitel nevű New York-i hosztesszel.
A szupermarketekben forgalmazott bulvárlap azzal gyanúsította
Tigert, hogy egy héttel korábban röpké randevút szervezett Uchi-
tellel Melbourne-ben, az ausztrál Mastersen. Woods ragaszkot-
t ahhoz, hogy ez hazugság, és felhívatta Uchittel a nejét, de

harminc gyötrelmes perc után Elin továbbra sem vette be a férje sztoriját. Lehet, hogy szőke és gyönyörű, de nem hülye. És amikor Tiger hazatért hálaadás este, miután kártyázni volt a srácokkal a klubban, az elkerített Isleworth közösségben, Orlando határán túl, Elin megvárta, amíg bevesz egy Ambient, és álomba merül. Jóval éjfél után volt, amikor elkezdett kutakodni a telefonján. Összetörte a szívét egy titokzatos címzettnek szóló üzenet Tigertől: „Te vagy az egyetlen, akit valaha szerettem.”

Elin bámulta e szavakat, majd arra használta Tiger telefonját, hogy ő maga is üzenetet küldjön az ismeretlen személynek. „*Hiányzol* –, írta Elin. – *Mikor látjuk egymást újra?*”

Pillanatokkal később jött egy válasz, amiben meglepetését fejezte ki a küldő, hogy Tiger még ébren van.

Elin tárcsázta a számot. Egy nő válaszolt, ugyanazon a rekedtes hangon, amin előző nap hallotta az ártatlanságát bizonygatni. Uchitel!

– Tudtam! – kiáltotta Elin. – Tudtam!

– Ó, basszus!

Pillanatokkal később Elin kiabálása verte fel Tigert a szendergésből. Félálomban kievickélt az ágyból, fogta a telefonját, és visszavonult a fürdőszobába. „*Tudja*”, írta Uchitelnek.

Woods valójában nem tartott a feleségétől a fürdőajtó túloldalán. Éveken át csalta több tucat nővel, táplálva a kielégíthetetlen szexuális étvágyát, ami végül irányíthatatlan függőségbe csapott át. Nem – az egyetlen nő, akitől valaha is igazán félt, a villa másik részén, a vendégszobában aludt: az édesanyja, aki az ünnepekre jött látogatóba. Kultida Woods, aki mostanra több mint három éve volt özvegy, olyan házasságot bírt ki, ami időnként megalázó volt, és volt része verbális bántalmazásban, elhanyagolásban és megcsalásban is. Tiger bálványozta az apját, de gyűlölte, ahogy összetörte az anyja szívét. Kultida Tiger érdekében nem vált el soha Earltől,

és inkább úgy döntött, megőrzi a családnevet, és bajnoknak neveeli fel az egyetlen gyermekét. Jó hírnév és Tiger: semmi nem jelentett többet Kultida számára ennél a kettőnél.

Amikor Tiger fiatal volt, az édesanyja lefektette a szabályt:

– Soha, de soha nem fogod tönkretenni a szülői jó híremet – mondta neki –, mert megverlek.

Kisfiúként a nő kezétől való félelem segítette Tigernek ehhez tartani magát. Most, hogy férfi, semmi sem félelmetesebb annál az eshetőségnél, hogy az anyja megtudja róla, az apja nyomába lépett. Brutális lenne a szemébe nézni.

Tiger egy szál rövidnadrágban és pólóban lépett ki a házból a negyvenfokos levegőre. Elin állítólag egy golfütővel a kezében kergette. Tiger megpróbált menekülni, beszállt a Cadillac Escalade-jébe, és sietve elhajtott a kocsibejáróról, egyből legurulva a betonpadkáról, egyenesen a füves elválasztósávra. Élesen balra kanyarodva átkelt a Deacon Circle-ön, felhajtott egy járdára, végigsúrolt egy sövény-sort, majd élesen visszakanyarodott az út túloldalára, behajtott egy tűzcsapba, aztán nekiütközött a szemközti szomszéd udvarán egy fának. Elin meglendítette az ütőt, és betörte az anyósülés és a sofőrülés mögötti hátsó ablakokat.

Kimberly Harris egy akadozó kocsimotor zajára ébredt. Az ablakon kipillantva meglátott egy fekete személygépkocsit a kocsibejárója végén. Az orra a fába ütközött, és az egyetlen, működő fejlámpa a házra világított. Aggodalmasan felébresztette a huszonhét éves bátyját, Jarius Adamst.

– Nem tudom, ki van odakint – mondta neki –, de azt hiszem, jobb, ha kimész, és megnézed, mi folyik ott.

Adams óvatosan kísértált a bejárati ajtón, és próbálta felfogni a látványt. Woods a hátán elterülve feküdt a járdán. Nem volt rajta

cipő, eszméletlen volt, és a szájából vér folyt. Törött üvegszilánk szóródott szét a kocsibejárón, és egy meggörbült golfütő volt a jármű mellett. Elin szipogva hajolt a férje fölé.

– Tiger – suttogta, óvatosan megrázogatva a férfi vállát. – Tiger, jól vagy?

Adams leguggolt, és megfigyelte, hogy Tiger horkolva alszik. A szája sebes volt. A fogai véresek.

– Kérem, segítsen – mondta Elin. – Nincs nálam a telefonom. Hívna valakit?

Adams visszaroht a házba, és kiabált a testvérének, hogy hozzon pokrócokat és párnákat.

– Tiger ki van ütve – mondta neki.

Ezt követően ismét kiroht, és tárcsázta a 911-et.

Diszpécser: 911, milyen természetű a vészhelyzet?

Adams: Azonnal mentőre van szükségem. Egy ember eszméletét veszítette a házam előtt.

Diszpécser: Uram, autóbaleset történt?

Adams: Igen.

Diszpécser: Az illető pillanatnyilag az autóban ragadt?

Adams: Nem, a földön fekszik.

Diszpécser: Itt a mentőszolgálat beszél, uram.

Adams: A szomszédom. A fának ütközött. És csak azért jöttünk ki, hogy megnézzük, mi történt. Látom jelenleg, és a földön fekszik.

Diszpécser: Meg tudja állapítani, hogy lélegzik-e?

Adams: Nem, most nem tudom megállapítani.

Hirtelen előbukkant Kultida Woods Tiger otthonából, és a helyszínre szaladt.

– Mi történt? – kiabálta.

– Próbáljuk kideríteni – mondta neki Adams. – Épp a rendőrséggel telefonálok.

Kultida könnyes szemmel fordult Elin felé. Hamarosan szirénázást hallottak, és látták a közeledő kék fényt. A Windermere-i Rendőrség terepjárója parkolt le mögötte egy mentőautóval, egy seriffel és a Floridai Autópálya-rendőrség egyik ellenőrével. A mentősök megvizsgálták Tiger életfunkcióit, majd elkezdték tesztelni paralizisre, és a bal lába stimulálásával megpróbálták mozgásra készíteni. Tiger egy nyögéssel felnyitotta a szemét, amire a szembogara visszafordult a koponyájába, miközben a szeme nyitva maradt. Mindössze a szeme fehérje látszott.

Ahogy a mentősök beemelték Tiger kerekeshordágyát a mentőkocsiba, és elszáguldottak, Kultida kérdése tovább lógott a levegőben: *Mi történt?* Miért menekült el Tiger Woods az éjszaka közepén az otthonából? És hogyan végezte korunk legünnepeltebb sportolója az út szélén, eszméletlenül? A világ napokon belül sokkal zavarba ejtőbb kérdéseket vetett fel. A válaszok, ahogy maga a férfi is, bonyolultnak bizonyultak. És ha egy csavaros történet felgöngyölítésére törekszünk, a legjobb az elején kezdeni.

MÁSODIK FEJEZET

CSALÁDI ÜGYEK

1981. szeptember 14-én az ötéves Tiger Woods belépett egy gondosan feldíszített tanterembe a Cerritos Általános Iskolában – a gyerekek így talán otthonosan érzik majd magukat. Első nap volt az iskolában. Állat- és természetképeket tűztek ki néhány faliújságra. Kézszel színezett rajzokat ragasztottak az egyik oldalsó falra – az egyikben bolyhos fehér felhők látszottak a kék égen, egy másikon pedig élénksárga nap áradó napsugarakkal. Számok és betűk sorakoztak a krétatábla tetején. De egyik sem enyhített azon, hogy Tiger a többi gyerekhez képest másnak érezte magát. Egészen másnak. Játékok helyett a legféltettebb kincse egy személyre szabottan készült golfütőkészlet volt. A szülein kívül a legjobb barátja a golfedzője, egy harminckét éves, bajszos férfi, Rudy volt. Tiger néhányszor már feltűnt az országos tévécsatornán, több millió ember előtt szerepelt, összebarátkozott Bob Hope-pal, Jimmy Stewarttal és Fran Tarkentonnal. Tigernek olyan könnyed volt a lendítése, hogy egy miniatűr testbe bújt profinak tűnt. Még autogramot is adott, nyomtatott betűkkel véste le: „TIGER”. Ezzel kompenzálva, hogy még nem tanult folyóírást. A számokhoz is zseniális érzéke volt. Kétéves korában az édesanyja megtanította összeadni és kivonni. Háromévesen az anyja készített neki egy szorzótáblát. Minden egyes nap gyakorolt rajta, újra és újra. Minél többet

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

gyakorlatoztatta az anyja, annál erősebb lett a számok iránti szeretete. Matematikából egy harmadikos szintjén állt. Ugyanakkor senki nem tudott erről az iskola-előkészítő évfolyam osztályában. Még a tanára sem.

Tiger csendben megkereste a helyét a csaknem harminc másik első gyerek között. Csak három dolog tűnt fel rajta: a bőre egy kicsit sötétebb, mint bárki másé. Rettentően félénk. És igencsak különleges keresztnéve van: Eldrick. De amikor a tanítónő, Maureen Decker eljátszott nekik egy dalt, hogy segítsen a gyerekeknek bemutatkozni az első napon, Tigerként mutatkozott be. Az óra hátralévő részében elutasította Decker gyengéd próbálkozásait, hogy szóra bírja a kisfiút. Miután azonban véget ért az óra, félénken odament a tanítónőhöz, és finoman megrángatta a ruháját.

– Ne hívjon Eldricknek – dadogta. – Hívjon Tigernek.

Tiger kétszáz méterre lakott az iskolától. Az édesanyja minden reggel elkísérte, és minden délután érte ment. Utána elvitte kocsival a közeli golfpályára, ahol a fiú gyakorolt. Nem sok időbe telt, mire Decker rájött, hogy Tigernek szokatlanul strukturáltak a napjai, ami miatt alig, vagy inkább semmi ideje nem marad más gyerekekkel érintkezni iskolán kívül. Tanulmányait tekintve a többi gyerek előtt járt az osztályban, főleg, ha bármilyen számokkal kapcsolatos feladatról volt szó. Szokatlanul fegyelmezett volt egy ötéveshez képest. De ritkán beszélt, és elveszettnek tűnt a játszótéren, mintha legalábbis félt volna, amikor másokkal kellett játszania.

Felnőttként Tiger visszaemlékezett a gyerekkorára és arra, hogy kizárólag a golfra koncentrált. A 2004-es „Hitelesített DVD-gyűjteményen” Tiger elmondta, hogy bár szeretett gyerekként szaladgálni, baseballozni és kosarazni, de nem rajongott érte.

– Én döntöttem a golf mellett – mondta. De az óvodapedagógusai és általános iskolai tanítói máshogy emlékeznek. Az első szülői